

ÖĞRENCİLERİ İÇTEN SEVMEK

Örenciler ve biz
Balcalı yerleşkesinde
Büyük bir aileyiz.
Aklın ve bilimin
Rehberliğinde
Atatürk'ün gösterdiği
Hedeflere
Ve aydınlık bir geleceğe
Adım, adım yürümekteyiz.
Çoğumuz yetişkiniz,
Oldukça da bilgiliyiz.
Öğrenmek, öğretmek
En büyük marifetimiz.

Hatalarımız da,
Oluyor aslında,
Arada bir de olsa,
Hoyrat, kaba
Davranarak onlara.
İncitiyoruz kalplerini,
Varmadan farkına.
Onlar hep hazır,
Bizi bağışlamaya,
Biz de hazırmıyız
Acaba?

Biraz katı, tavizsiz,
Belki de kibirliyiz.
Onlar bizim
Öğrencilerimiz,
Bir gün olacaklar,
Ön saflarımızda.

Güven vermeliyiz onlara
Yaşamı sevmeyi öğretmeliyiz,
Korkusuzca bakmayı geleceğe,
Bakarlar gözlerimizin içine
'Cesaretlendirin bizi' dercesine
Öylesine bir umutla
Yüreklere dolan, sıcak bir sevgiyiz.

Onlar bizim öğrencilerimiz,
Canlarımız, ciğerlerimiz
Ve geleceğimiz.
İşlenmeye hazır,
Yontulmamış elmaslarımız.
Yaşamın bir ucundalar,
Henüz çok gençler

Öpülesi, koklanası
Bir yaşam var önlerinde
Durmadan dinlenmeden,
Yürümeleler,
İyi bir gelecek,
Hayalinin peşinde.
Eğer sevidiklerini
Bir bilseler,
Çiçeklenirler,
Meyve verirler,
Delicesine.
Yaşam sevgilerini
Arttırmak isterler,
İçtenlikle.
Onlar fazlasıyla,
Hak ediyor sevlmeyi,
Gönüllerince.

Sevdaı bir duygudur onları,
Yaşam sevinciyle dolduran.
Coşkun sular gibi,
Çağıldayan duygulardan.
Sevgileri artar,
Özlemler içinde.
Gerçeęi arayan
Düşlerin dilinden,
Gönül açan bir dosta,
Tutunmak isterler.

Bir karşılık,
Beklemeden,
Tut ellerinden.
Özverili olmalıyız,
Onları yetiştirirken,
Zaman, zaman,
Sormalıyız kendimize,
”Ben o gençleri çok sevmişim”
Diyebiliyor muyuz?
Başarının sırrının tam da,
Bu duyguda yattığını,
Biliyor muyuz?
Onlara birey olarak,
Ayrım yapmadan,
Deęer verebiliyor muyuz?
Söyleyebiliyor muyuz?
Göğsümüzü gere, gere
Yeterince sevgi verebildik .
En büyük eserimiz olan,
Öğrencilerimize...